

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1093-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חבר

העורר: **אדיר מדינה**
בעצמו

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

סמכות הוועדה

1. הערר שבנדון הוגש כנגד החלטת המשיבה בעניין מענקי הסיוע לעצמאים ולבעלי שליטה לפי החוק להגדלת שיעור השתתפות בכוח העבודה ולצמצום פערים חברתיים (מענק עבודה), תשס"ח-2007 (להלן – **חוק מענק עבודה**). הערר הוגש לאחר שהמשיבה דחתה את ההשגה שהגיש העורר. בהחלטה בהשגה צוין בצדק כי על החלטות לפי חוק מענק עבודה ניתן להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי. ועדת הערר אינה עוסקת במענקי הסיוע לעצמאים, אלא במענקי הוצאות קבועות – מענק אחר שניתן כסיוע לעסקים ולגביו נקבע מנגנון ספציפי של ערר על החלטות המשיבה. ועדת הערר אם כן אינה כתובת לפנייתו של העורר בנושא מענקי הסיוע (המענקים הסוציאליים), ועל פניו, היא אינה מוסמכת לדון בעניינו.

2. בהחלטה מיום 24.1.2023, בטרם הוחלט על מחיקת הערר, ניתנה לעורר הזדמנות להתייחס לסוגיה זו. בשלב ראשון, משלא התקבלה תגובה מטעם העורר – נמחק הערר על הסף. אלא שלאחר מחיקת הערר, התברר כי העורר הגיש תגובה, אשר נקלטה לתיק הערר רק לאחר מתן ההחלטה. בנוסף, הגיש העורר בקשה לביטול ההחלטה, והבהיר את מועדי הגשת המסמכים ואת נסיבות העניין. בקשתו האחרונה של העורר מקובלת עלינו, והחלטנו לבטל את החלטתנו הקודמת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

3. בתגובה האמורה ביקש העורר מן הוועדה להידרש לעניינו ולא למחוק את הערר על הסף, והצביע על מספר טעמים שמצדיקים את עמדתו. בתמצית, טען העורר כי במקרים אחרים נענתה המשיבה לטענות וביטלה את דרישת החזר הנוגעת למענק הסיוע לתקופת הזכאות מאי-יוני 2020, ואף צירף דוגמאות לכך מתיקים אחרים; לטענת העורר המשיבה נמנעה בעניינו מהמדינות המקילה שנקטה בעניינם של אחרים, מתוך מטרה לעמוד ביעדי גביה, ותוך התעלמות מהעובדה שהוא כבר שילם את מרבית הסכום שאינו שנוי במחלוקת, ועומד רק על ביטול דרישת ההצמדה. העורר העיר כי החלטת המשיבה לא הותירה לו ברירה אלא לפנות לוועדה, שכן כבר בתוך 3 ימים לאחר החלטה בהשגה – הוטל עיקול על חשבוננו.
4. עם כל ההבנה למצבו של העורר ולטענותיו לגופו של עניין, אין בידינו אפשרות להידרש לטענות אלו. הוועדה היא גוף מינהלי, שהוסמך לפעול לעניין הזכאות למענקי הוצאות קבועות בלבד. אילו היינו נעתרים לבקשותיו של העורר ודנים בטענותיו לגופו של עניין, אף שלא הוסמכנו לכך לפי חוק, החלטותינו היו חסרות תוקף.
5. המקרים השונים שהוצגו בתגובה מטעם העורר, שבהם שינתה המשיבה את עמדתה, לא כללו מעורבות של ועדת הערר, וייתכן שהכוונה היא לשינויים שנערכו בשלב ההשגה. באחת הדוגמאות שהוצגה, פירוט המענקים כלל מענקי הוצאות קבועות שהוועדה מוסמכת לטפל בהם, מה שאין כן בענייננו. ייתכן שהדוגמאות מחזקות את טענות העורר, אולם אין בהן כדי לשנות את המצב החוקי: ועדת הערר אינה מוסמכת לדון במענקים שהעורר פנה לגביהם.
6. החלטנו אפוא למחוק את הערר על הסף. נדגיש כי מחיקת הערר על הסף – אין משמעה דחייה של טענות העורר לגופן. מבחינה פרוצדורלית, התיק נמחק, אולם מבחינה מהותית – טענות אלו ראויות להתברר ואיננו מחוויים דעה עליהן. למעלה מכך, יו"ר הוועדה אף העיר את הערתו לעניין סמכות המשיבה להימנע מפסיקת הצמדה, כאמור בסעיף 13(ג) לחוק מענק עבודה. ככל שהעורר עומד על טענותיו, הוא עדיין יכול להפנותן למשיבה בהליך ערעור בבית המשפט המחוזי.

פסיקת הוצאות

7. בטרם הורינו על מחיקת הערר שקלנו אם להטיל את הוצאות ההליך על המשיבה. בהחלטה בשלב ההשגה צוינה גם האפשרות להגיש ערר לוועדת הערר, במילים הבאות: "**על החלטתי זו בנוגע למענקי הוצאות קבועות לעסק (מענק "עסק קטן") ניתן להגיש באופן מקוון ערר בצירוף מסמכים תומכים, בתוך 45 יום ממועד החלטתי זו**", וכן צורף קישור להגשת הערר.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

המשיבה ציינה אמנם בצד זאת את הליך הערעור לבית המשפט המחוזי, ואולם ההתייחסות לוועדת הערר הייתה מיותרת. נוסח ההודעה הינו מבלבל ועשוי לפתוח פתח לתקלות, במיוחד לנוכח השימוש במילים "על החלטתי זו... ניתן להגיש... ערר" – אף שהחלטה זו אינה נוגעת למענקי ההוצאות הקבועות שעליהם ניתן להגיש ערר. על רקע זה, במסגרת ההחלטה מיום 24.1.2023, התבקשה המשיבה לנמק מדוע לא יוטלו עליה הוצאות הערר.

8. בתגובה מטעמה, טענה המשיבה כי היא מפנימה את ההערות שניתנות על ידי ועדות הערר בנוגע להחלטות בעסקים קטנים, וכן הדגישה כי אין לוועדה סמכות לדון בערר. המשיבה העירה כי מדובר ב"מידע עודף" בלבד, שאינו מצדיק הטלת עונש כלפי המשיבה, וכן העירה כי עוסקים רבים אחרים הבינו כהלכה את האמור בהחלטה וכי הערר הוא זה שטעה.

9. נציין כי הערר טען שעודף המידע הוא חלק מ"מסך ערפל" שהמשיבה עוטה על עצמה, וכי הוא זה שהוביל לטעות בהגשת הערר לוועדה. עם זאת, כאמור לעיל נרמז בתגובת הערר כי הפניה לוועדת הערר נבעה מתחושת חוסר ברירה ("האופציה היחידה שהשאירו לי זה לרשום קישור לוועדת ערר"), וייתכן שיש בכך להעיד על כך שלא מדובר בטעות או באי הבנה.

10. מבלי לקבוע מסמרות בשלב זה לגבי סמכות הוועדה לפסוק הוצאות לטובת הערר במקרה כגון זה, ובשים לב לספק שהתעורר לגבי נסיבות הגשת הערר וליתר הערות המשיבה, החלטנו להימנע מהטלת הוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06/02/2023, בהעדר הצדדים.

1093-23

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הוועדה